

JG3 Lalita Lāce. Pa ALJAs x
← → ↻ ↗ 📄 zagarins.net/jg/jg3/JG3_Lace.html ☆ ☰

Neapazīstieties ar

AUGUSTDORFAS LATVIEŠU ĢIMNĀZIJU

12 km no Detmoldas Vācijā, otrpus Teitoburgas meža kalnājam, atrodas Augustdorfas nometne. Tā ir vieta, kur patlaban darbojas vienīgā pilna kursa latviešu ģimnāzija brīvajā pasaulē.

Augustdorfas vārds nav nepazīstams. Ik avīzes numurā ir kāds teikums par to, ik organizācijā gadās ar to sastapties. Šis vārds ir pat kļuvis tik parasts, ka retais apstājas padomāt – kas aiz tā stāv.

Meža ielokā baraku nometne. Divas no šīm barakām ir Augustdorfas ģimnāzija. Viena – skola, otra – internāts. Skolai aiz muguras priekšā jaunaudze, priekšā kupls bērzs; apkārt zālājs. Klases ir šauras un to ir maz – dažreiz jāizlieko skolotāju istaba klases vietā. Dalot telpas ar pamatskolu, stundas notiek divās maiņās – no rīta un pēcpusdienā.

Ģimnāzija un pamatskola darbojas kopš 1945. gada, bet ziņas par abiturientiem un skolas dzīvi saglabātas tikai kopš 1947. gada. Sakarā ar izceļošanu skolotāju sastāvs vairākkārt mainījies. Patlaban skolu apmeklē 115 skolnieku, no tiem 51 mitinājās internātā, pārējie pie vecākiem vai paziņām nometnē. Patlaban internātā ir 22 meitenes un 29 zēni.

Ģimnāziju 1947.-1955. g. beiguši 32 abiturienti; no tiem studē vairāk nekā 80%. No pēdējo triju gadu abiturientiem studē visi 100% (14 abiturienti) – raksta internāta vadītājs E. Āboliņš.

Skola nav atzīta pie vācu izglītības ministrijas; tā ir sociālās un bēgļu ministrijas aizgādā, kas algo 4 skolotājus. Pati skola no ziedojumiem algo 7. Ģimnāziju ar lielu mīlestību un rūpību vada Ansis Dreimanis, kuru atcerēsies visi bijušie grēvenieši. Skola māca pilnu Latvijas ģimnāzijas kursu ar pastiprinātu vācu valodu.

Nesen viens no Čikāgas jauniešiem, Tedi Zierīņš, apmeklējot Vāciju, iegriezās arī Augustdorfas nometnē.

„Tur pavadītās četras dienas paskrēja kā sapnis. Kad iebrāuc, nebija neviena paziņas, tagad vesela kaudze draugu ...” atmiņās kavēdamies, runā Tedi.

„Kādi bija pirmie iespaidi, ierodoties Augustdorfas ģimnāzijā?”

„Pelēka nometne – baraciņas. Vājas spuldzes apgaismoja pazīstamo un tomēr svešo vietu. Satiekot pirmos cilvēkus, tūlī prasīju – kur latviešu ģimnāzijas internāts? – Tas – tāda pati baraka kā pārējās. Lai tiktu pie internāta vadītāja E. Āboliņa kunga, bija jāiet cauri mazai zālei. Tur trīs meitenes sildījās pie krāsnīņas.

„Pa to laiku, kamēr biju pie Āboliņa kunga, jau izplatījušās baumas, ka ieradies jaunais angļu valodas skolotājs,

JG3 Lalita Lāce. Pa ALJAs x
← → ↻ ↗ 📄 zagarins.net/jg/jg3/JG3_Lace.html ☆ ☰

mācīšot arī latīņu valodu ...

„Kad beidzās mācīšanās stundas, zālitē saradās diezgan daudz jauniešu; es viņiem stāstīju par jauniešu dzīvi šeit, rādīju fotogrāfijas, kas man bija līdz. Dabīgi, visvairāk varēju pastāstīt par Čikāgu. Tad viņi rādīja savas dzīves fotogrāfijas uz projekcijas aparāta. Tas bija piektdienas vakarā.

„Sestdienas rītā gāju ar visiem uz virtuvi – tās četras dienas Augustdorfā biju pilnīgi viņu uzturā. – No internāta līdz virtuvei ir diezgan tālu – apmēram pusjūdze. Ēdamzāle ir liela barakas telpa ar neklātiem koka galdiem, auksta, drēgna. Tur iet ēst arī nometnes ļaudis.

„Brokastis bija katram trīs šķēles maizes un mazs margarīna vai sviesta gabaliņš, no kura man pietika labi ja vienai no maizes šķēlēm. Un krūze kafijas. Jā, tā nu bija balta, salda. Tas viss. Pietiek brokastīm!

„Pusdienās šķīvis zupas ar maizi.

„Vakariņas pīkst. 17.00: tad arī pāris šķēļu maizes ar sviesta, siera un desas gabaliņiem.

„Līdz augustam ir bijušas vēl otras vakariņas – pīkst. 20.00 dažas apziestas maizes un glāze piena. Bet kopš augusta līdzekļu trūkuma dēļ viņi bijuši spiesti tās pārtraukt. Skolnieki šo vakariņu trūkumu ļoti izjūt. „

„Ko skolnieki dara ārpus mācību stundām?”

„Nu, sestdienās dūšīgi pērnas ar vejas mazgāšanu. Tad nu zēni mēģina tikt ar meitenēm pa draugam. Koridorus gan tīra uz pusēm. Meitenes strādā daudz rokdarbu, jo brīvajā laikā neesot nekā cita ko darīt. Reizēm skola noorganizē kopējus izbraukumus uz Detmoldas operu vai teātri. Šādos izbraukumos parasti piedalās 20 līdz 30 jauniešu. Notiek 'sirošana' apkārtējos mežos. Šad tad kopēji dziesmu vakari – galvenokārt dziedot reliģiskas dziesmas. Nebiju pieradis skolā tās dzirdēt! Klausoties jautrāku dziesmu dziedāšanu, varēja vērot, ka bieži nezina vārdus. Darbojas meiteņu koris, kuram ar laiku cer piesaistīt zēnus. Likās, ka pašdarbība nav neko spēcīga, ka valda mazliet miegainība, bet radās iespaids, ka tas drīz izzudīs. Vairāki jaunieši nodarbojas ar sportošanu. Piemēram, Juris Alksnis (4. kl.) ir Vācijas latviešu meistarš galda tenisā, bet Daumants Kazners (5. kl.) Līpes valsts vācu jaunatnes šaha meistarš.”

„Vai jūtat atšķirību starp nometnes ģimnāzijām gadus septiņus, astoņus atpakaļ un Augustdorfu?”

„Man liekas, mums bija bezbēdīgāka atmosfēra. Visumā jau tas pats. Varbūt vairāk izjūtams nometnes pelēkums ... Ēverģēlību arī šeit tomēr ir diezgan.”

„Kādi ir galvenie iemesli, kuŗu dēļ šie jaunieši un viņu ģimenes nav izceļojuši?”

„Ir jau atsevišķi ģimnāzisti, kas pamazām izceļo. Bieži vecāku vai pašu slimība ir šķērslis. Dažiem arī vecāki iedziļvojušies Vācijā un nevēlas izceļot.”

„Varu vēl piezīmēt,„ piebilst Tedi, „ka vairāk nekā 1/4 no visiem ģimnāzijas ienākumiem sastāda jauniešu ziedojumi. Pagājušajā gadā Draudzīgā Aicinājuma dienā aicinājam Čikāgas jauniešus ziedot centu dienā Augustdorfai. Sākumā bija stipri maz devēju, patreiz jau 70. Varētu ieteikt arī citiem jaunatnes pulciņiem sekot

JG3 Lalita Lāce. Pa ALJAs x

← → ↻ 🏠 zagarins.net/jg/jg3/JG3_Lace.html ☆ ☰

Jaunā Gaita nr. 3, 1956. g. pavasarī
šim aicinājumam. —”

Jaunieši, neļausim iznīkt mūsu ģimnāzijai! Atcerēsimies, ka Augustdorfa nav tikai tukšs vārds, bet ka aiz tā stāv 115 latviešu jaunieši, kas grib pastāvēt un garīgi augt tāpat kā mēs. Palīdzēsim!

L. L.

Kārtējā deva

Pie vejas ballas

[Jaunā Gaita nr. 3, 1956. g. pavasarī](#)

http://zagarins.net/jg/jg3/JG3_Lace.html